

Fellinger Károly

Petőfi koszorúi

BARABÁS MIKLÓS

Petőfi Sándor, 1845

Hátratett kezű arcképe
kőre rajzolt nem akármí,
ez a megszólalásig hű,
nem lehet jobbat csinálni.

Tükörképe a költőnek,
mondta Jókai kacagva,
tisztá bár a tekintete,
de ott már a bú is rajta.

BENCZÜR GYULA

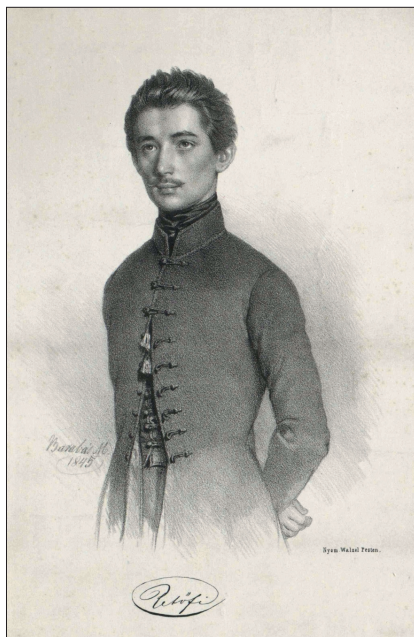
Petőfi Sándor arcképe

Születésekor gyengécske volt ő,
spirituszban fürdették oly félve,
hogy ne térjen az égi nagy mezők
csábító, halotti ösvényére.

Megkeresztelték hát lófuttában,
a év első napján, jobbra várva,
apja magyarként élt, de a tót, vén
Vagyócról származott kis családja.

Anyja hű szlovák asszony volt, gondos,
nemes, jó urának szeme fénye,
nem ejtette tisztán a magyar szót,
de a családban csak azt beszélte.

Születésekor gyengécske volt ő,
spirituszban fürdették oly félve,
hogy ne térjen az égi nagy mezők
csábító, halotti ösvényére.

Petőfi Sándor

Barabás Miklós könyomata

(wikipedia.org)

Petőfi Sándor

(hegytortenet.hu)

MUNKÁCSY MIHÁLY***Petőfi Sándor búcsúja a szülői háztól***

Mint behemót óriás,
úgy integet vissza,
garabonciás legény
a felhőt kiissza.

Porlepte szűracsizmáján
az anyaföld sara,
fejfedője madár fészke,
tölcsér vihar maga.

Vándorszínész, víg költő,
bánatos a hangja,
ha jönne ökrös szekér,
megpihenne rajta.

Petőfi búcsúja a szülői háztól
Munkácsy Mihály – Petőfi Sándor
(wikipedia.org)

ORLAI PETRICH SOMA***Petőfi Sándor Debrecenben, 1844***

Betegen és nagy szegényen
élt a vándorszínész, fázva,
egy jegyszedő jámbor asszony
szíve mégis megsajnálta.

Kövér város volt Debrecen,
híres, rangos, pulykafészek,
fűtetlen szoba ablaka
az akasztófára nézett.

Elhagyatott volt a költő,
mégis azt álmodta egyszer,
Isten asztalához ülve,
szabad lesz a magyar ember.

Petőfi Sándor Debrecenben, 1844.
Orlay Petrich Soma festménye
(commons.wikimedia.org)

THORMA JÁNOS*Talpra, magyar!*

Talpig derék, becsületes,
hű tavaszi virágok,
hóvirág, jácint, ibolya,
a téllel szembe szálltok.

Talpra, magyar, vegyünk példát,
jöjjön el a kikelet,
nagy fejétől bűzlik a hal,
minket az Isten vezet.

Csaba királyfi paripán,
hadak útján közeleg,
minden ember e hazában
egyenlőnek született.

Thorma János Talpra magyar! című festménye

(wikipedia.org)

BARABÁS MIKLÓS litográfiája
Petőfi Sándor portréja, 1848

Hat nap és hat éber éjszaka
 született meg a János vitéz,
 nyolc év alatt írta műveit,
 minden sora reményt hoz, idéz.

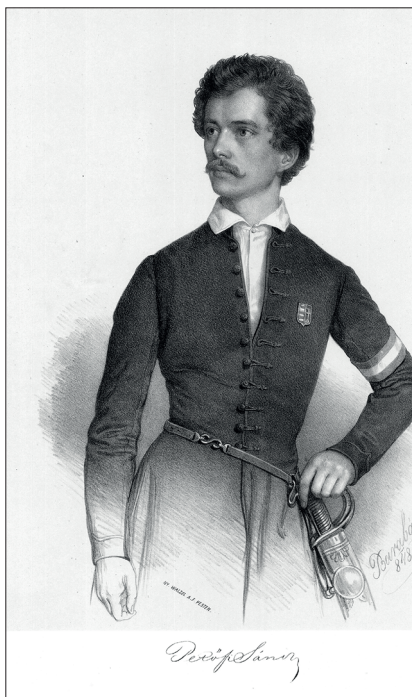
Három napra jut hát egy vers,
 lenéznék a megmondó urak,
 napi költészet, futtatja magát,
 homokban váj ki alagutat.

Balkezes volt, remek evezős,
 és kiváló nyelvérzéssel bírt,
 szabad idejében jól vívott,
 telerajzolta a sok papírt.

Barátja, Arany János, szobra
 avatóünnepségén végül,
 tüdőgyulladást kapott, s meghalt,
 ahogyan élt, tisztán, szerényül.

Sándor a feltűnést imádta,
 járda helyett út közepén járt,
 kucsma és zsinóros atilla,
 kalap, frakk helyett neki dukált.

Gyűlölte a rossz fényképeket,
 a festményben hitt, annál inkább,
 hiú volt, mint a fiatalok,
 bátrabb volt, hogyha fokossal járt.

Petőfi Sándor
Barabás Miklós litográfiája
 (wikipedia.org)

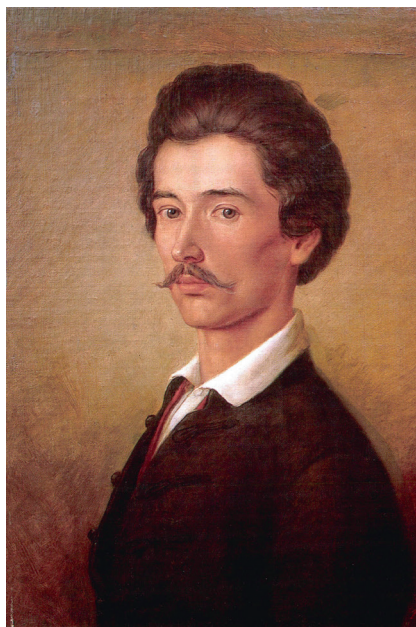
ORLAI PETRICH SOMA*Petőfi Sándor*

Hajszálaiból kötelet
 lehetne fonni,
 s leereszkedni vele
 az ördöglyukba.

Ficánkoló
 partra vetett hal
 a szeme,

a halászok
 visszadobják
 mérete miatt.

Nyelve
 veszedelmes falat,
 mint a lány kenyér.

Orlai Petrich Soma: Petőfi Sándor
 (wikipedia.org)

BARABÁS MIKLÓS*Szendrey Júlia*

Egyszer mindennek el kell múltnia,
 így marad örök kedves Júlia.
 Páros szerv a szív, az enyém párja
 kebledben vigyáz az elmúlásra.

Bennem tombol a derű, s a bánat,
 békíteni próbál a vak alázat.
 A semmiség gondja foglalkoztat,
 a napot épp elvakítja a holnap.

Fagyos Barguzin, szeles Segesvár,
 bátor vagyok én, nem érdekel már.
 A kör nem tud kitörni magából,
 ki közepén áll, visszafelé számol.

Barabás Miklós: Petőfi Sándorné
 (wikipedia.org)

MARASTONI JÓZSEF litográfiája LOTZ KÁROLY rajza után
Petőfi halála

Nem hisz a szemének az őrangyal.
 Elbujdosna inkább, korhadt fakardja
 némasági fogadalmat tenne,
 vagy a teremtés fájába csapna.

Bőröndjét hordja, magát az ember,
 nem bírja el, pedig üresen kong,
 amikor visszaadja a lelkét,
 megszólal a kos nyakán a kolomp.

Lotz Károly eredeti rajza után készült litográfia Marastoni József

Wyszni Engel és Mandella Pecht

PETŐFI HALÁLA.

Lotz Károly: Petőfi halála, Marastoni József litográfiája

([wikipedia.org](https://www.wikipedia.org))

FRANZ KOLLARŽ***Petőfi apotheosisa***

Egy jeltelen sírban nyugszik,
valami oldalát szúrja,
kiszáradt kútban a vödör,
kiönti bánatát újra.

Anyja és apja nyughelyén
angyalka sír, fáj a bűja,
nem tudja, hova kerüljön
az égiek koszorúja.

MADARÁSZ VIKTOR***Petőfi halála, 1875***

A halál az élet hű része,
az eszme szabadsága örök,
rejtélynek tűnünk, mint határban
a szerelmes bűzakörök.

Franz Kollarž: Petőfi apotheosisa
([commons.wikimedia.org](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Petofi_apotheosisa.jpg))

Madarász Viktor: Petőfi halála, 1875

([wikipedia.org](https://wikipedia.org/wiki/File:Petofi_halala.jpg))

EGRESSY GÁBOR*Petőfi Sándor portréja (dagerrotípija, 1844 vagy 1845)*

Ha nem élt volna Petőfi Sándor,
nem lett volna tartása e népnek,
nem küzdött volna úgy, ötvenhatban,
nem lett volna szent a szabad élet.

Nem élte volna túl a nemzetem
a megcsönkítást, a kihunyt lángot,
ha Petőfi nem tanítja hitre,
nem adja vissza a magyar álmot.

Egységben az erő, hangoztatta,
s harcolt, hogyha menni kellett büszkén,
leleplezte a bűnt s gonoszságot,
ellensége volt a hamis önkény.

A határon túlra szakadt honfi
erőt kapott minden verssorától,
Mátyás király óta nem élt erre
igazabb férfi a legjavából.

Idegen érdek ellen harcolt,
nem lehetett megvesztegetni őt,
elvárta attól, ki magyarkodott,
alkosson igazságosabb jövőt.

Neki haza, magyar országérdek
volt a nemzetek egyenlősége,
tudta, a császár hergelésétől
egymásnak leszünk ellensége.

Lehet bármilyen rendszer, ma is fél,
retteg egy Petőfi Sándor verstől,
hiába ünneplik, átlát rajtuk,
rég várt Csabaként lejön a mennyből.

*Egressy Gábor(?): Petőfi Sándor
portréja (dagerrotípija, 1844 vagy
1845 (wikipedia.org)*

KATÓ VLADIMÍR*Petőfi*

A hős múltat egy kiszáradt,
kútba behajítja.
Majd beleszakad a szíve.
Az Isten telesírja.

MOLNOS ZOLTÁN*Petőfi Sándor*

Nem élt üvegburokban,
a nemzetét szolgálta,
nyugalom, megbékélés
minden arcmozdulása.

Lándzsás német, szláv, román
népek vad gyűrűjében,
csoda, hogy él még magyar,
övé ma a nagy érdem.

Ami a szívéen, az volt
az őszinte, bölcs száján,
bátor tüzet okádott,
nem volt egy papírsárkány.

Asztalunkról eldobja
a virággal telt vázát,
hogy végre lássuk egymást,
hogy végre lássuk egymást.